

**Ks. Ireneusz Mroczkowski, *Teologia moralna. Definicja. Przedmiot. Metoda*,
Płocki Instytut Wydawniczy, Płock 2011, ss. 79.**

ZE WSTĘPU

Chrześcijańska refleksja o dobru i złu ludzkiego postępowania dokonywała się w trzech kontekstach: 1/ inspirowała się przykładem i nauką Jezusa Chrystusa; 2/ miała miejsce w Kościele jako wspólnocie Ludu Bożego; 3/ toczyła się w nieustannym dialogu z kulturą etyczno-społeczną danej epoki. Dlatego w refleksji moralnej Kościoła odwoływano się do Biblii, liczone się z opiniami tych, którzy stali na czele wspólnot kościelnych oraz korzystano z etycznych formuł opisujących i wyjaśniających zasady moralne. Nieustanny dialog między biblijno-religijnym pojmowaniem dobra i zła a etyką filozoficzną dokonywał się nie tylko na kartach podręczników, ale przede wszystkim w życiu wspólnoty Kościoła, uczestniczącej zawsze w dialogu kultur i tworzeniu cywilizacji.

Kiedy chcemy zdefiniować istotę i zadania katolickiej teologii moralnej na początku trzeciego tysiąclecia chrześcijaństwa, istotne jest tak samo zachowanie jej tożsamości poprzez właściwe wykorzystanie biblijno-teologicznych źródeł tej nauki, jak i utrzymanie zdolności do rozmowy o dobru i złu ze wszystkimi, którzy poszukują sensu życia. Chrześcijańskie przesłanie o wierze w ***Boga, który jest miłością***” (por. 1 J 4, 16) wspiera wszystkie wysiłki w obronie godności człowieka w globalizującym się świecie. „Chrześcijanie są przekonani, że w Biblii można znaleźć wskazówki i normy do właściwego działania i osiągnięcia pełni życia”.

Najważniejszym zadaniem metodologicznym w tworzeniu takiej teologii moralnej pozostaje krytyczny dialog między wiarą i praktycznym rozumem etyki, uwzględniający tak samo skuteczność łaski Bożej, jak i biologiczne,

psychiczne i społeczne uwarunkowania działania współczesnego człowieka. Najtrudniejszym natomiast zadaniem metodologicznym jest obrona przed redukcjonistycznym widzeniem człowieka przez współczesne nauki o człowieku, które tak samo podejrzliwie patrzą na biblijną prawdę moralną, jak i zdolność etyki do wypracowania obiektywnych wartości, broniących godności człowieka. Świadomi tego byli teologowie moralisci w Polsce, którzy podejmowali trud odnowy teologii moralnej po Soborze Watykańskim II: Stanisław Olejnik, Stanisław Witek, Franciszek Greniuk, Jan Kowalski, Helmut Juros, Jerzy Bajda, Janusz Nagórny, Paweł Góralczyk,

SPIS TREŚCI

Wstęp

1. Teologia moralna jako nauka o moralności chrześcijańskiej

- 1.1 Historyczna refleksja metodologiczna
- 1.2 Definicja teologii moralnej
- 1.3 Teologia moralna jako nauka teologiczna
- 1.4 Teologia moralna a etyka
- 1.5 Teologia moralna i wspólnota Kościoła

2. Przedmiot materialny i formalny teologii moralnej

- 2.1 Przedmiot materialny teologii moralnej
- 2.2 Przedmiot formalny teologii moralnej

3. Źródła teologii moralnej

- 3.1 Pismo Święte
- 3.2 Doświadczenie moralne
- 3.3 Poznanie rozumowe

4. Metoda teologii moralnej

- 4.1 Odkrywanie mocy moralnej w wierze

4.2 Poznanie wartości i nadzieja chrześcijańska

4.3 Chrześcijańska powinność moralna a miłość

Bibliografia